

Kätilöiden yhteisön voima

Viime vuodet eivät ole olleet ammattikunnallemme helppoja. Pandemia aiheutti ennen kokemattoman kuormituksen: potilaat oli hoidettava kuten ennenkin, mutta työhön toivat oman lisänsä muuttuvat ohjeet, huoli suojavarusteiden riittävydestä sekä pelko omasta ja läheisten terveydestä. Kätilön työ, joka on muutenkin vaativaa, oli aiempaa raskaampaa.

Pandemian jälkeen helpotusta ei juuri ole näkynyt. Sote-uudistus ja hyvinvointialueiden tiukka taloustilanne ovat johtaneet yt-neuvotteluihin. Ne aiheuttavat työyhteisöissä epävarmuutta, eivätkä kätilötkään ole niiltä välttyneet.

Viime vuonna koetut Lohjan ja Länsi-Pohjan synnytysairaaloitten lakkautukset koskettivat koko ammattikuntaa ja horjuttivat uskoa tulevaisuuteen. Se saa miettimään: missä synnyttäjät tulevaisuudessa saavat hoitoa, ja millaisissa olosuhteissa me työskentelemme?

Kaiken tämän keskellä on selvää, että moni meistä tarvitsee voimanlähteitä ja keinoja selvitä arjesta. Resilienssiä ja joustavuutta on kysytty – ja niitä tulaa tarvitsemaan jatkossakin.

Mistä löydämme työniloa ja voimaa jatkaa työtä, joka on monelle meistä enemmän kuin ammatti? Vastaus voi löytyä yhteisöstä ja yhdessäolosta. Pääsin syyskuun alussa osallistumaan Karjalan kätilöyhdistyksen 70-vuotisjuhliin. Oli ilo nauttia karjalaisesta vieraanvaraisuudesta, lämpimästä yhdessäolosta ja tutusta murteesta.

On arvokasta, että yhdistykset jaksavat järjestää juhlia ja tapahtumia sekä koota meitä yhteen. Juuri näitä hetkiä tarvitsemme: juhlan arjen keskelle, kohtaamisia oman ammattikunnan parissa, ja mahdollisuuden jakaa kokemuksia yhdessä. Vaikka lähteminen ei aina hou-

kuttelisi, jälkeinpäin on tyytyväinen, että tuli lähdettyä. Yhdessäolo yhdistää ja antaa energiaa, sekä muistuttaa, että emme ole yksin.

Kätilötyö on ainutlaatuista ja merkityksellistä. Jaksamisen ja hyvinvoinnin tueksi tarvitsemme toinen toisiamme. Kollegiaalisuus, yhteisöllisyys ja vertaistuki – ne kantavat meitä eteenpäin.

Päivi Oinonen

Kätilöliiton puheenjohtaja

Mistä löydämme työniloa ja voimaa jatkaa työtä, joka on monelle meistä enemmän kuin ammatti?